

Tuzlu Su Tacı



Yavuz DEMİRKIRAN

Tuzlu Su Tacı

Yavuz DEMİRKİRAN



Prenses Marina, pırıl pırıl bir koyun kıyısındaki küçük bir kalede yaşıyordu. Her sabah sıcak kumda yalınayak koşar, iki koyu örgüsü arkasında zıplardı. Tuzlu rüzgârı ve bağırان martıları severdi. Beyaz deniz kabuklarıyla desenli, deniz mavisi elbisesi keşfe çıkarken dalgalanırdı. Koy, dünyadaki en sevdiği yerdı.



Güneşli bir gün, Marina kumun yarısına gömülmüş dev bir deniz kabuğu gördü. Pembe ve sedefliydi, başından daha büyüktü. İki eliyle onu kazıp çıkardı ve içine baktı. Kabuğun pürüzsüz kıvrımından pırıltılı bir şey ona göz kırptı. Marina şaşkınlıkla nefesini tuttu. İnci uçlu altın bir taç orada, bulunmayı bekliyordu.



Marina tacı kaldırıp dalgalı saçlarına usulca yerleřtirdi. Birden dünya seslerle doldu! 'Çekil oradan!' diye bağırdı bir yengeç. 'Benim yerim!' diye öttü bir martı. 'Suyun tadı tuhaf,' diye fısıldadı bir balık. Marina'nın ela gözleri kocaman açıldı. Koydaki bütün deniz canlılarını anlayabiliyordu! Bu çok özel bir gün olacaktı.



Kumlu yengeç Sandy, mercan kırmızısı kabuğu güneşte parlayarak yanına geldi. Koca kiskacını salladı ve yosun atkısını düzeltti. 'Şu martı sürekli kumuma deniz kabuğu düşürüyor!' diye yakındı. 'Balıklar da evime su sıçratıyor!' Marina yuvarlak yüzü düşünceli, sabırla dinledi. 'Herkesin paylaşabileceği bir yol bulalım,' dedi nazikçe.



Tam o sırada martı Pip, gri uçlu kanatlarını çırparak kondu. Sarı gagasında parlak bir deniz kabuğu tutuyordu. 'Haber getirdim!' diye cıvıladı. 'Gelgit kuzey sahiline bir sürü çöp getirmiş.' Marina kaşlarını çattı. Çöp, okyanus yuvası için kötüydü. 'Göster bana,' dedi. Pip öncülük etti, dalgaların üzerinde alçaktan uçarken Marina kıyı boyunca onu izledi.



Kuzey sahilinde Marina plastik şişeler ve birbirine dolanmış ağlar gördü. Balık Finn gümüş mavisini başını suyun üstüne çıkardı. Turuncu yüzgeçleri tedirginlikle kıpırdadı. 'Su kirleniyor,' dedi usulca. 'Küçük balıklar korkuyor.' Marina başını salladı. 'Bunu birlikte temizleyebiliriz,' dedi. 'Her canlı yardım edebilir.'



Marina bütün deniz canlılarını bir toplantıya çağırdı. 'Sahil de koy da hepimizin,' dedi. 'Bir takım gibi çalışalım.' Sandy homurdandı ama yardım etmeyi kabul etti. Pip tepede uçtu, çöpleri yukarıdan gördü. Finn aşağıda yüzdü, şişeleri kıyıya doğru itti. Marina her şeyi büyük bir yığına topladı. Yavaş yavaş sahil yeniden temiz görünmeye başladı.



Ertesi gün yeni sorunlar kaynamaya başladı. 'Martılar çok gürültülü!' diye bağırdı Sandy. 'Yengeçler ayak parmaklarımı sıkıştırıyor!' diye öttü Pip. Marina içini çekti. Yardım etmeyi seviyordu ama yapılacak çok şey vardı. Bir kayanın üstüne oturup düşündü. Taç başında ağırlaşmıştı. Belki de koruyucu olmak sadece eğlence değildi.



Marina'nın bir fikri vardı. Yengeçlerden sahilin sol tarafında oynamalarını, martılardan sağ tarafta dinlenmelerini istedi. 'Finn'in balıkları da ortadaki suyu alabilir,' dedi. Herkes denemeyi kabul etti. Bir süre huzur vardı. Marina gülümsedi. Ama sonra Pip yanlışlıkla Sandy'nin kafasına bir deniz kabuğu düşürdü. 'Eyvah!' diye öttü Pip. Sandy'nin gözleri faltaşı gibi açıldı. 'Dikkat et!' diye bağırdı.



Marina hemen yanlarına kořtu. 'Pip, ltfen dikkatli ol,' dedi nazikçe. 'Sandy, kasten yapmadı.' Pip bařını ne eędi. 'zr dilerim,' dedi. Sandy homurdandı, sonra iini ekti. 'Tamam,' dedi. 'Ama bir daha bir řey dřrmek yok!' Marina glmsedi. Kurallar olsa bile arkadařların hl sabra ve nezakete ihtiyaı olduęunu grd.



O akşam Marina iskelede oturup tacına baktı. Gün batımında pırıldıyordu. 'Onu hep takmak zorunda mıyım?' diye merak etti. Finn yüzerek yanına geldi. 'Nazik olmak için taca ihtiyacın yok,' dedi. 'Ama bizi duymana yardım ediyor.' Marina başını salladı. Tacın bir armağan ama aynı zamanda büyük bir görev olduğunu fark etti. Her gün arkadaşlarıyla ilgilenmeliydi.



Ertesi sabah Marina erken uyandı. Tacı taktı ve sahile koştu. 'Günaydın, herkese!' diye seslendi. Canlılar etrafına toplandı. 'Bugün ne yapabiliriz?' diye sordu Pip. Marina gülümsedi. 'Gelgit havuzlarını kontrol edelim,' dedi. 'Ve küçükler için güvenli olduklarından emin olalım.' Herkes sevinçle bağırdı. Koruyucu olmak zor işti ama Marina bunu seviyordu.



Günler geçtikçe Marina daha da çok yardım etti. Tartışmaları çözdü ve sahili temiz tuttu. Canlılar ona güvendi. Bir gün fırtına çıktı. Dalgalar çarpıştı, rüzgâr uludu. Marina tacını takıp seslendi: 'Herkes siper alsın!' Sandy bir kayanın altına saklandı. Pip kaleye uçtu. Finn derinlere daldı. Marina herkesin güvende olduğundan emin oldu.



Fırtınadan sonra koy darmadağınktı. Ama Marina ve arkadaşları birlikte çalıştılar. Sahili temizlediler ve her canlıyı kontrol ettiler. 'Başardık!' diye sevindi Pip. Sandy koca kiskacını salladı. Finn mutlulukla su sıçrattı. Marina gülümsedi. Tacı ona öncülük etmede yardım etmişti ama koyu mutlu bir yuva yapan sevgi ve takım çalışmasıydı.



Marina tacı takmanın sadece eğlence olmadığını öğrendi. Her gün dinlemek, yardım etmek ve ilgilenmek demekti. Onu gururla taktı ama nezaketin kalbinde yaşadığını da biliyordu. Deniz canlıları onun ailesi oldu. Birlikte okyanus yuvalarını güvenli ve pırıl pırıl tuttular.



Ve böylece, altın inci tacı ve iki koyu örgüsüyle Prenses Marina, koyun koruyucusu oldu. Her gün yeni maceralar ve yeni arkadaşlar getirdi. Ve her gece, yıldızlar suyun üzerinde parıldarken Marina, özel armağanların önemli görevlerle birlikte geldiğini biliyordu—ve bu, hepsinin en güzel hazinesiydi.